

които покъриваме, макаръ и за една минута, тълото и душата на дъщата си?

Проче, изборът на слугите е нещо важно за вниманието на една домакинка. Но изборът не служи за нищо, ако не знаемъ искуството да ръководимъ и управляваме. Това искуство е твърдъ мъжко: то състои въ бдителността и довърието. Няма съмнение, че окото на домакинката тръбва всяка да бъде отворено; но тя тръбва да знае че никой не може да се научи да извърши добръ една работа, ако не се остави да действува съ известна свобода. Безъ бдителността, слугата може да мами домакинката; безъ довърието, тя мами сама себе си, като лишава слугата отъ най силното побуждение на човъческата дъятелност: отговорността и честта.

Но, каквото и да бъде умънието на домакинката въ изборът и ръководението на слугите, има едно начало което тя никога не тръбва да забравя; именно, че тези лица, въпреки долното си положение, сѫ човъчески и разумни същества съ които тръбва да се обхождаме благосклонно и учтиво. Има жени твърдъ несправедливи въ това отношение: тѣ не могатъ да търпятъ слуги съ недостатъци; тѣ не искатъ даже да разбератъ че долното имъ въспитание е источникъ на лжливи идеи които тръбва да упражняватъ известно влияние върху характерите имъ. Ние мислимъ че добритъ качества на слугите сѫ дългъ къмъ настъ, а недостатъците имъ недоимъкъ, отъ който имаме вреда, та имаме право постоянно да ги укоряваме за тия имъ недостатъци и да ги считаме като неп-